

[Horn.]

et problem for disse benzinformandlere, at pågældende udvalg var klar over, at ønsket om en turnusordning lød meget fornuftigt, og man var også klar over, at der var gjort mange forsøg på at skabe en turnusordning, således som vi kender det fra en række andre brancher. I udvalgsbetænkningen, der findes i tillæg B. 1949-50, sp. 1824, siger udvalget bl. a.:

„Udvalget har imidlertid fundet det rimeligt, at benzinformandlerne selv søger disse spørgsmål løst ad forhandlingsvejen.“

Udvalget vidste altså, at disse forhandlinger var strandet, men håbede på, at der dog skulle være mulighed for, at forhandling kunne optages på ny. Det hedder videre i udvalgets betænkning, at udvalget ønsker

„at give udtryk for, at man ville finde det rimeligt, at en turnusordning som den af benzinformandlerne ønskede blev gennemført.“

Denne betænkning blev afgivet med tilslutning fra alle partier, og alle folketingets medlemmer har godkendt den. Som det er skik og brug i det høje ting, fremtrådte denne udtalelse i betænkningen faktisk som en løftet pegefindex — sådan gør vi jo nu og da, når der er ting, som vi udmærket godt kan se bør være anderledes, men som vi ud fra vor demokratiske opfattelse helst ser at parterne selv finder en løsning på. Man forventede altså også her, at parterne skulle prøve at enes om at komme bort fra denne skammelige behandling af en gruppe medborgere. Med denne udtalelse fra det høje ting i ryggen gik så benzinformandlerne igen til forhandling med importørerne, sidst i april sidste år, for at få en ordening, idet forskellige turnusordninger har været prøvet, men er blevet stoppet, da i hvert fald de 4 store importører har nægtet at godkende, at forhandlerne lavede en turnusordning, en ordening, som naturligvis var opbygget på en sådan måde, at forbrugernes interesser i enhver henseende var tilgodeset.

Jeg forstår ærlig talt ikke, at danske kan lægge navn til kontrakter, som påbyder, at medborgere skal leve under sådanne forhold. Måske er det heller ikke danske, der dikterer det; måske er det kapital fra amerikanske firmaer eller fra andre steder, hvor den

nu har sin rod, som faktisk dikterer, hvordan det skal være. Det kender jeg ikke noget til, men jeg synes, at når det gennem 11 år ikke er lykkedes at få en ordening for disse folk — skønt folketinget faktisk har givet udtryk for, at de burde have en ordening — bør man nu tage spørgsmålet op, idet det jo ikke har været muligt at få de pågældende til at forstå, at alle danske har et rimeligt krav på at blive behandlet som folk flest her i landet — og den højtærede handelsminister gav jo i sin fremsættelsestale udtryk for, at denne lov havde virket sådan over for butikshandelen.

Jeg erkender, at handelsministeren kan sige til mig, at der findes andre områder, hvor mindre eller større grupper ikke har fået rimelige arbejdsforhold. Jeg husker et bestemt område, og det må vi nok inden ret længe se lidt på. Jeg tænker på de såkaldt trætte chauffører, som tvinges til at have en meget lang arbejdstid. Dette problem drøftede vi i færdselsudvalget i 1955. Vi måtte dengang give op — hvad jeg beklager — ligesom lukkelovsudvalget i 1950, men jeg synes ikke, at det kan være nogen begrundelse for, at man skubber dette spørgsmål fra sig; det har jo i høj grad relation til det færdselslovsforslag om fartbegrænsninger, om at skabe større sikkerhed, vi behandler. Alle ved, hvilken risiko det kan medføre, når chauffører er trætte.

Jeg synes altså, at man burde tage anledning til at henstille til den høje regering at søge at finde frem til en løsning af dette problem om benzinformandlernes lukketid, som for øvrigt også behandles på nordisk plan. Dissemennesker hører naturligt ind under lukkelovens område, og jeg beder den højtærede minister og det kommende udvalg om at følge denne sag med interesse. Jeg går ud fra, at foreningen vil henvende sig til udvalget for at give udtryk for sit synspunkt og henstille, at man nu søger at få en løsning som den, folketinget faktisk i 1950 nævnte var den rette.

Nogle kan mene, at vi ikke kan blande os i dette forhold — sådant synspunkt gav det ærede medlem hr. Anker Lau udtryk for — men når man har kunnet blande sig i det for en række andre medborgeres vedkommende, kan man også gøre det her. Når det som her faktisk drejer